

מ"ת 16409/06/19 - מדינת ישראל נגד מאור כהן, אטינקוט טשומה, בני זאודה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 16409-06-19 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת: מדינת ישראל
נגד

המשיבים:
1. מאור כהן (עציר)
2. אטינקוט טשומה (עציר)
3. בני זאודה (עציר)

החלטה בענין המשיב 1

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים.

1. בעניינם של שני המשיבים נתנה החלטה נפרדת ובמסגרתה קבעתי קיומה של תשתית ראייתית לכאורית נסיבתית, שבכוחה להביא להרשעתם של המשיבים 2 ו-3 מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996)). כן קבעתי קיומן עילות מעצר. שני המשיבים הנוספים נשלחו לשירות המבחן, לשם עריכת תסקיר בעניינם.

2. בהחלטה זו התייחסתי בהרחבה למכלול הראיות הקיימות בתיק ואת החלטתי זו יש לקרוא על רקע ההחלטה הקודמת, המהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

עמוד 1

3. בתמצית ייאמר, כי כנגד שלושת המשיבים הוגש ביום 7.6.2019 המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע עבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה ממנה, וכן היזק לרכוש במזיד בצוותא (למשיב 3 יוחסו אף עבירות נוספות).

קיומן של ראיות לכאורה

4. התשתית הראייתית הקיימת נגד המשיב זהה לזו הנוגעת ליתר המעורבים בפרשה. אציין, בתמצית, נוכח הפירוט בהחלטתי הקודמת, כי תשתית זו מורכבת ממספר נדבכים, המרכיבים תמונה - ברורה - בנוגע למעורבותם.

5. ראשית, חלק מתכשיטי המתלוננת נתפסו בסמוך לדירת המשיב 3, משם יצאו המשיבים לכיוון דירת המתלוננת, ולשם שבו לאחר פרק זמן קצר ביום ההתפרצות. תכשיטים אלו הושלכו, לכאורה, על ידי המשיב 3, בכוס ובה אקונומיקה, ונמצאו על ידי השוטרים. חלקם האחר נתפס על גופו של מעורב נוסף, קובי אורן (להלן: "אורן"), מייד עם צאתו מהבניין בו מתגורר המשיב 3.

6. מחקרי התקשורת מצביעים על כך שהמשיב 1 התקשר לאורן בסמוך לשובם של שלושת המשיבים לדירה לאחר מועד ההתפרצות הנטען. כאמור לעיל, אורן הגיע לדירה זו וכשיצא משם נתפס וברשותו תכשיטי המתלוננת.

7. כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, קיימת סמיכות זמנים בין המועד בו נתפסו התכשיטים לבין המועד בו התרחשה ההתפרצות, אף בהנתן ההנחה המטיבה עם המשיבים, לפיה זו ארעה מייד עם עזיבת אחרון דרי בית המתלוננת, בסביבות השעה 09:00 בבוקר. המעורבים, ככלל, שמרו על זכות השתיקה ולא נתנו הסבר להמצאות התכשיטים בדירת המשיב 3 או בידי אורן, שיצא ממנו בסמיכות למעצרו. הדבר פועל לחובתם, ובעיקר כאשר עסקינן בתכשיטים גנובים, רכוש שניתן להניח כי מידת סחירותו מורכבת.

8. בנוסף, נערך עיקוב אחר המעורבים באותו היום. לוח הזמנים, שפורט בהחלטתי הקודמת, מצביע על התקדמותם של שלושת המשיבים לכיוון דירת המתלוננת, הממוקמת בהמשך הרחוב בו מתגורר המשיב 3, וזאת סמוך לשעה 13:00, וחזרתם - יחדיו - כעבור כ-50 דקות לדירת המשיב 3, כאשר כסיהם של המשיבים 2 ו-3 "נפוחים", עניין שלא צוין על ידי העוקבים קודם לכן. המשיב 1 נראה משוחח טלפונית בשעה 13:31. עמדת האזנת הסתר שהוצבה על מספר הטלפון של המשיב 1 העלתה כי שוחח עם המשיב 2 (קולו לא זוהה, אך מדובר במספר הטלפון שבשימוש). במהלך שיחה זו, שמספרה 280, לא נראים המשיבים 2 ו-3.

9. השיחה, היא ביוזמת המשיב 2. המשיב 1 שואל את המשיב 2 האם הוא "בפנים" ולכך משיב משיב 2 "אני בפנים" ולאחר שתיקה ממושכת נשמע אומר, בלחש: "בוא לפה, סגור את הדלת". לאחר פרק זמן ממושך, נשמע שוב אומר: "אח שלי, הלו, הלו". האזנתי לשיחה זו. ומהקשר הדברים ניתן לקבוע כי הפניות נעשו לשני אנשים שונים. אחד, שעמד בסמוך למשיב 2, שנתבקש לסגור את הדלת ולבוא לפה. המסקנה הלכאורית המתגבשת, נוכח הכרות המשיבים 2 ו-3, והליכתם בחזרה יחדיו לדירת המשיב 3, זמן קצר לאחר מכן, היא כי מדובר בפניה למשיב 3. השני, הוא המשיב 1. השיחה מתיישבת כניסה לדירה, ועם מודעות מוקדמת של המשיב 1 לכך, שכן הוא זה השואל את המשיב 2 האם הוא בדירה. העובדה כי חלקה נעשה בלחש, מחזק את החשד כי מדובר בעניין שיש להסתירו. איש מהמעורבים לא נתן הסבר לשיחה זו. ככל שהיו קיימות "מיליון אפשרויות" לתרחישים נוספים, כטענת הסניגור, אף לא אחד הוצע על ידי מי מהמעורבים בפרשה.

10. בניגוד לעמדת בא כוח המשיב 1, אני סבורה כי קיימת תשתית ראיתית לקביעה כי המשיב 1 הוא שותף מלא בעבירת ההתפרצות ולא מסייע בלבד. משיב 1 נלווה למשיבים וחוזר עימם לדירת המשיב 3. הוא עומד בסמוך לדירת המתלוננת, תוך כך משוחח עם המשיב 2 (שיחה שקיימות ראיות לכאורה לכך שהיא עוסקת בכניסה לדירת המתלוננת). הוא זה שיוצר קשר עם אורן קובי, בסמיכות לחזרתם השלושה לדירת המשיב 3. העובדה כי אורן מכיר את הרחוב ומיקום דירת המשיב 3 ("המספרים הגבוהים") אינה משנה את העובדה כי זימונו לדירה נעשה על ידי המשיב 1. על פני הדברים מדובר בשותפות פעילה ומתוכננת, ומודעות של המשיב 1 לעבירת ההתפרצות, לרבות אמצעים שנדרשו לשם ביצועה.

שמירת המעורבים על זכות השתיקה

11. כל המשיבים נחקרו שלוש פעמים. כך גם אורן. כולם, ככלל, למעט משיב 2 בגרסתו הראשונה, שמרו על זכות השתיקה בנוגע לרוב השאלות שהופנו אליהם.

12. בהודעתו הראשונה של המשיב 1 שמר על זכות השתיקה, בטענה כי אביו הופלל על ידי המשטרה. בהודעתו השניה של המשיב 1, במסגרתה נחקר אף בנוגע להתפרצויות אחרות, טען כי מדובר בשטויות, הודיע כי שומר על זכות השתיקה, ובמקביל טען כי השוטרים היו אלימים כלפיו פיזית וכי לא הבחין במה שנתפס אף כי נכח במהלך החיפוש. ליתר השאלות הגיב בשמירה על זכות השתיקה. המשיב 1 לא ענה על כל שאלה והגרסה הפוזיטיבית היחידה שנתנה בהודעתו האחרונה היא במענה להטחת המצאות דנ"א שלו בדירה, אותה הכחיש, ולאחר מכן שב לשמור על זכות השתיקה. שתיקה זו מחזקת משקל הראיות הקיימות כנגד המשיב.

תשתית ראייתית נסיבתית

13. כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת: "תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים יכול שתמצא אף בראיות נסיבתיות, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה ובעלת משקל שיש בה פוטנציאל להרשעה (בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' אלון חיימוב** (22.5.2014)). הרשעה על יסוד מארג נסיבתי בלבד אפשרית, ובלבד שהמסקנה המרשיעה העולה ממנו "גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת". בחינתן של ראיות נסיבתיות תעשה לא רק דרך בחינת משקל כל ראייה לגופה, אלא לאור כמות הראיות, צירופן זו לזו "ובחינתן כמקשה אחת" (ע"פ 2132/04 **קייס נ' מדינת ישראל** (28.5.2007)). עניינו של כל אחד מהמשיבים אינו מנותק מעניין יתר המעורבים, ובחינת המצרף הראייתית תבחן על יסוד מכלול הראיות הנוגע לכולם, לרבות עניינו של אורן.

14. ומהכלל, לענייננו:

א. **בחזקת משיבים 2 ו-3 נתפסו כלי פריצה המתאימים לאופן בה נפרצה דירת המתלוננת:** אין מחלוקת כי הדירה נפרצה. במנעול הדירה נמצא חלק מרדיד אלומיניום. בנעל המשיב 2, שנטען כי הוא אחד משני הפורצים לדירה, נתפסו שני חלקי מתכת. על פי חוות דעת מומחה, אלה משמשים ככלי פריצה. גרסת המשיב 2 בנוגע לכך שמדובר במכשיר המשמש אותו להסרת יבלות ברגליו אינה סבירה, ואף אם כך היה, אין המדובר בחפץ שסביר כי יוחזק בנעל. גרסה זו אף נסתרה על ידי חברתו. בארון דירת המשיב 3 נתפס התקן להכנת חריצים ברדיד האלומיניום. על פי גרסת חברתו של המשיב 3, רק לה ולו מפתח לדירה ואף בעלת הדירה מסרה כי לא נמסרו מפתחות ליחידת הדיור בתקופה האחרונה.

ב. **העדר הסבר לקשרים בין כל המעורבים או סתירות משמעותיות בנוגע לקשר זה:** לגרסת חברתו של המשיב 3 היא אינה מכירה חברים שלו שהם לא אתיופים. משיב 1 אינו אתיופי. משיבים 1 ו-3 וכן אורן לא ענו לשאלות מהו הקשר ליתר המעורבים. על-אף טענתו של המשיב 2 לפיה הוא אינו מכיר את המשיב 1, הוכח קשר טלפוני ביניהם, לרבות השיח שנקלט בשיחה שמספרה 280. גרסתו של המשיב 2 לפיה נכח רק בדירת המשיב 3 - נסתרה.

ג. **שיחה 280:** כמפורט לעיל, מדובר בשיחה המתיישבת היטב עם מעורבות בעבירת התפרצות: עניינה בכניסה למקום ובסגירת דלת. השיחה נערכת בין המשיב 1, העומד מתחת לבניין הסמוך לדירת המתלוננת, למשיב 2. המשיב 2 והמשיב 3 אינם נצפים במקום אחר במהלך פרק זמן זה.

ד. **מחקרי התקשורת** מצביעים על קשר ברור בין המשיבים ובין המשיב 1 לאורן; במקביל, במהלך אירוע ההתפרצות ובסמוך לו לא מתבצעות כל שיחות שהן, אלא רק בין שלושת המשיבים. שיחות אלו פורטו לעיל. נוסף, כי למכשיר המשיב 2 מתקבלות בשעה 13:40 ו-13:43 שתי שיחות מטלפון המשוך לחברתו; שיחות אלו לא נענות, ומשכן אפס שניות. המשיב 2 מתקשר לחברתו רק בשעה 13:52, לאחר שהשלושה נצפים בדרכם חזרה לדירת המשיב 3. אף המשיבים 1 ו-3 לא

מנהלים שיחות בפרק זמן זה. השיחה הבאה ממכשיר הפלאפון של המשיב 1 היא לאורן (בשעה 13:55). השיחה הבאה מטעם המשיב 3 היא בשעה 14:05.

ה. **סמיכות בזמן ובמקום לדירת המתלוננת ביום ההתפרצות:** כל השלושה ממוקמים באזור דירת המתלוננת לפני שיחה 280. כל השלושה נצפו הולכים חזרה - ביחד - לדירת המשיב לאחר שיחה זו.

א. **כיסיהם של משיבים 2-3 נראו "נפוחים" במהלך דרכם חזרה לדירת המשיב 3.** כיסים אלה לא נצפו במצב האמור בדרכם מדירת המשיב. מצב זה מצביע על נפח משמעותי שכן בהינתן אחרת, לא ניתן היה להבחין בפרט זה. עניין זה מתיישב עם החזקת התכשיטים על גופם של המשיבים 2 ו-3.

ז. **הגעתו של אורן לדירת המשיב 3 לאחר שיחה שיזם המשיב 1 ויוצא כשברשותו חלק מתכשיטי המתלוננת:** בסמוך לשובם של המשיבים לדירה, נערכת שיחה בין המשיב 1 לאורן. אורן מגיע לדירה וכשהוא יוצא ממנה - נתפסים עליו משקל, זכוכית מגדלת וחלק מתכשיטי המתלוננת.

ח. **הותרת תכשיטים נוספים בדירת המשיב 3 ונסיונו להפטר מהם ולהשמיד ראיות פורנזיות באמצעות אקונומיקה:** חלקם האחר של תכשיטי המתלוננת הושלך, בתוך כוס המכילה אקונומיקה, על ידי המשיב 3.

ט. **לסכומי הכסף שנתפסו על המשיב 3 לא ניתנו הסברים מניחים את הדעת.**

15. בהקשרן של בחינת ראיות נסיבתיות נקבע בפסיקה מבחן תלת שלבי: בשלב הראשון על בית המשפט לבחון כל ראיה נסיבתית בפני עצמה ולקבוע אם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים, תוך הערכת עוצמתה ומהימנותה. בשלב השני בית המשפט בוחן אם מסכת הראיות כולה מקימה מסקנה לכאורית בדבר אשמו של הנאשם, וזאת בין היתר בהתבסס על ניסיון החיים, היגיון ושכל ישר. כאמור לעיל ובצירוף כל הנסיבות שפורטו - מסקנה זו מתגבשת בעניין כל המשיבים.

אי מסירת הסבר חלופי

16. בשלב השלישי, עובר הנטל לנאשם להציע הסבר חלופי העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי, הסבר שיש בו כדי לשלול את ההנחה המפליגה העומדת לחובתו ולעורר ספק סביר בדבר אשמו. מארג הראיות הקיים בפרשה נבדק במשותף לגבי כל המעורבים, וכמסכת כוללת. איש מהמעורבים לא מסר הסבר למכלול הראיות המפליגות העומדות כנגדו בעניין ההתפרצות לדירת המתלוננת. כל הסבר שיינתן בעתיד, ככל שיינתן, הוא כבוש וככזה - נגרע משקלו.

התייחסות לטענות ספיציפיות מטעם המשיב 1

17. לא מצאתי כי יש לתת משקל בהליך זה שלפני **לעובדת איזוקו** של המשיב 1 במהלך חקירותיו; סיבת האיזוק תיבחן בתיק העיקרי, וכך גם משקלה והשלכותיה. אעיר עוד, כי המשיב 1 לא מסר גרסה כלשהי במהלך חקירתו, וכי הטענות לא הועלו בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מעצר הימים (בהליך זה נתקיימו דיונים ממושכים והועלו טענות מפורטות מטעם המעורבים). בנסיבות אלו, אין מקום להדרש לטענה זו במסגרת ההליך שלפני.

18. אשר **למחדלי החקירה הנטענים:** נטען, כי לא נבדקה התאמת עקבת הנעל שנמצאה בדירת המתלוננת לאורן, אלא רק ליתר המשיבים. כאמור לעיל בהחלטתי הקודמת, עולה מחומר הראיות כי לכאורה אורן לא שהה בסמוך לדירת המתלוננת בשעות בהן התרחשה ההתפרצות, וכי הגיע למקום רק לאחר שזומן לשם על ידי המשיב 1 עצמו. בנסיבות אלה, ובשלב זה, לא מצאתי מקום ליתן משקל לטענה זו. הדברים יפים אף לעיתוי המעצר ובהקשר זה לא למיותר לצייין, כי מלוח הזמנים עולה כי למשטרה נודע על ההתפרצות לאחר תפיסת התכשיטים בחזקת אורן.

19. אשר לתכשיטים: צפיתי בסרטון המסדר, וכן עיינתי בדוח הפעולה הנוגע לתפיסת התכשיטים מאורן (סעיף 5 למזכר יח'; מדובר בתכשיטים שנתפסו בכיס מכנסיו האחורי של אורן, ולא בקטנוע, שם נתפסו תכשיטים נוספים - ראו מזכר מסומן יט') וכן לתכשיטים שהושלכו מדירת המשיב 3 (מזכר מסומן יז'), שנמצאו בכוס שהושלכה ובסמוך לה, מתחת לדירת המשיב 3. עורך המסדר מציין מפורשות כי התכשיטים שהוצגו למתלוננת הם אלה שנתפסו על גופו של אורן ומתחת לדירת המשיב 3. למעט ארבעה, זוהו כל התכשיטים על ידי המתלוננת. שאלת אי הצגת התכשיטים שנתפסו בקטנוע של אורן תבחן בהליך העיקרי ובשלב זה לא מצאתי לנכון לקבוע כי לעניין זה משקל הגורע מהתשתית הראייתית הקיימת בעניין המשיב 1.

עילות המעצר

עילת המסוכנות

20. עבירת התפרצות ממוקמת ברף הגבוה של עבירות הרכוש וטומנת בחובה פוטנציאל להתלקחות אלימה (בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל, פיסקה 6 (8.1.2016)). נסיבותיו המחמירות של האירוע צוינו בהחלטתי הקודמת ולא אחזור עליהן.

21. המשיב 1 שמר על זכות השתיקה בחקירותיו. לדברים רלבנטיות לא רק על עוצמת הראיות שכנגדם, ויש בהם גם כדי לחזק עילת המסוכנות (בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל, פיסקה 9 (18.2.2010)).

22. עילה זו מתחזקת נוכח עברו הפלילי של המשיב 1. מדובר בעבר המכביד מבין כל יתר המעורבים בעניין. הרשעתו האחרונה של המשיב 1 היא מחודש ספטמבר 2018, אז הורשע בעבירות של סיוע להחזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לביצוע פשע. כנגד המשיב 1 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים, האחד בן שמונה חודשים, האחר בן ארבעה חודשים, וזאת בנוגע לעבירות רכוש מסוג פשע ועבירות רכוש מסוג עוון, בהתאמה. הוא שוחרר ממאסר ממושך, 16 חודשים משכו, רק ביום 13.2.2019, פחות מארבעה חודשים טרם ביצוע העבירה מושא כתב האישום. למשיב הרשעות נוספות בגין עבירות רכוש וסמים והוא נשא עונשי מאסר נוספים כמפורט ברישומי הפלילי.

חלופת המעצר

23. נמצא קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

24. אשר לחלופה: עברו הפלילי של המשיב 1 מכביד מאוד, על אף גילו הצעיר (המשיב 1 הוא יליד 1991). עם זאת, לנוכח גילו, ובהינתן כי שני המשיבים נשלחו לשירות המבחן, לשם עריכת תסקיר בעניינם, יש לבחון אף בעניינו חלופת מעצר באמצעות הגורם המקצועי, שירות המבחן.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.